

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4Tos/133/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6917010509
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 11. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomír Bušík, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2017:6917010509.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ľubomíra Bušíka, PhD. a sudcov JUDr. Jána Bobora a JUDr. Jozefa Ryanta v trestnej veci obžalovaného D. Z. za zločin týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), b), ods. 3 písm. d) Tr. zák. na neverejnom zasadnutí dňa 29. novembra 2017 o sťažnosti obž. D. Z. proti uzneseniu Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 2T 137/2017 zo dňa 2. 11. 2017 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť obžalovaného D. Z., nar. X. X. XXXX z a m i e t a.

odôvodnenie:

Uznesením Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 2T 137/2017 zo dňa 2. 11. 2017 bolo podľa § 72 ods. 1 písm. e) Tr. por., § 79 ods. 2 Tr. zák. a § 238 ods. 3 Tr. por. rozhodnuté, že súd obž. D. Z. ponecháva vo väzbe z dôvodu uvedeného v § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por. Súčasne prvostupňový súd podľa § 80 ods. 1 písm. b) Tr. por. neprijal písomný sľub obž. D. Z. ako náhradu za dôvod väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por. a taktiež podľa § 80 ods. 1 písm. c) Tr. por. väzbu u obvineného nenahradil dohľadom probačného a mediačného úradníka.

Svoje rozhodnutie prvostupňový súd odôvodnil tým, že po podaní obžaloby preskúmal dôvodnosť trvania väzby obžalovaného, preskúmal tiež predchádzajúce rozhodnutia o väzbe a obžalovaného a taktiež tohto i vypočul, pričom dospel k záveru, že u obv. D. Z. je naďalej daný dôvod väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por., kde poukázal na prechádzajúce rozhodnutia o väzbách, kde bol tento dôvod podrobne rozvedený a to nielen v rozhodnutiach sudcu pre prípravné konanie, ale i Krajského súdu v Banskej Bystrici. Súčasne rozhodol v súvislosti s možnosťou nahradenia dôvodov väzby a to jednak ponúknutým písomným sľubom, ako i možnosťou nahradenia dôvodov väzby dohľadom probačného a mediačného úradníka, že vzhľadom na osobu obžalovaného a povahu prejednávaného prípadu nie je možné v súčasnosti nahradiť dôvod väzby týmito inštitútmi.

Proti tomuto uzneseniu bezprostredne po jeho vyhlásení podal sťažnosť priamo do zápisnice z neverejného zasadnutia samotný obžalovaný, ktorú neskôr doplnil prostredníctvom písomného podania svojho obhajcu.

Obhajca obžalovaného v písomných dôvodoch sťažnosti uvádza, že s rozhodnutím prvostupňového súdu sa nestotožňuje, že podľa jeho názoru súd nevyhodnotil všetky hmotnoprávne podmienky väzby v čase rozhodovania o ponechaní obžalovaného vo väzbe. Zdôrazňuje, že obžalovaný popiera v plnom rozsahu spáchanie trestnej činnosti, osobitne vo vzťahu k dlhému obdobiu, kde tvrdenia poškodenej považuje za nepravdivé, zlomyseľné, prameniace z nezhôd, ktoré vznikli medzi matkou obžalovaného a manželkou a rodičmi manželky. Poukazuje pritom na výpovede svedkov, ktorí túto jeho obhajobu potvrdzujú a to z výpovede svedkov L. Z. a H. Z., ale poukazuje i na samotnú výpoveď matky poškodenej J. T., ktorej sa v rámci návštev, či už doma alebo v jej domácnosti poškodená ani raz nestožovala na to, že by ju fyzicky atakoval a týral. Podľa jeho názoru sa potvrdili len hádky medzi manželmi, kde osobitne akcentuje skutočnosť, že ani lekárske návštevy nepotvrdili, že by lekári konštatovali akúkoľvek signalizáciu o zraneniach, či iných príznakoch svedčiacich o páchaní fyzického násillia na poškodenú J. Z.. Ďalej obhajca obžalovaného popisuje okolnosti, za ktorých poškodená odišla zo

spoločnej domácnosti a potom sa následne v januári 2017 vrátila do spoločnej domácnosti, kde nakoniec opäť odišla zo spoločnej domácnosti a 27. 6. 2017 po viac ako 2 a pol mesiaci po tomto odchode podala na obžalovaného trestné oznámenie. V ďalšej časti písomných dôvodov sťažnosti poukazuje obhajca obžalovaného na výpoveď gynekologičky E.. D. R., detskej lekárky E.. C. S., ako aj na znalecký posudok H.. W. R., ktorá nezistila v prípade poškodenej syndróm týranej osoby, kde znalkyňa ďalej konštatuje, že z globálneho hľadiska ide len o nespracovanú situáciu v rodine, následkom nenávisť rodičov obžalovaného a poškodenej. Podaním sťažnosti sa domáha prepustenia z väzby na slobodu. Na základe podanej sťažnosti krajský súd v zmysle ust. § 192 ods. 1 písm. a), b) Tr. por. preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia. Po postupe v zmysle tohto ustanovenia krajský súd dospel k záveru, že sťažnosť obžalovaného nie je dôvodná.

Po preskúmaní sťažnosťou napadnutého uznesenia, ako aj konania, ktoré mu predchádzalo, krajský súd konštatuje v súlade so závermi prvostupňového súdu, že v danom konkrétnom prípade i naďalej v súčasnom štádiu trestného konania pretrvávajú dôvody väzby uvedené v § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por., teda že v danom prípade ide o väzbu preventívnu.

V súvislosti s hodnotením materiálnych podmienok rozhodovania o väzbe krajský súd zdôrazňuje, že doposiaľ zabezpečené dôkazy, ktoré sú obsahom trestného spisu, najmä však výpoveď poškodenej, v plnom rozsahu preukazujú dôvodnosť podania obžaloby za skutok, ktorý sa kladie obžalovanému za vinu, kde predmetný skutok možno kvalifikovať zatiaľ ako zločin tak, ako to vyplýva z doposiaľ zadokumentovaného spisového materiálu a obžaloby. V súvislosti s hodnotením dôvodov väzby krajský súd konštatuje a opätovne zdôrazňuje, že obžalovaný sa násilného konania voči poškodenej dopúšťal tak, ako vyplýva zo skutku dlhšiu dobu a to od roku 2011, kde najmä v poslednom období poškodená opakovane odišla i zo spoločnej domácnosti v dôsledku konania obžalovaného. Nemožno v tejto súvislosti opomenúť konanie proti obžalovanému, ktoré vedie Okresný úrad, odbor všeobecnej vnútornej správy v Rimavskej Sobotě za priestupok proti občianskemu spoluzitiu, kde inkriminovaného útoku sa obžalovaný dopustil proti rodinným príslušníkom poškodenej. Taktiež výraznou skutočnosťou pri hodnotení dôvodov väzby je i skutočnosť, že pri domovej prehliadke v rodinnom dome bol v rámci domovej prehliadky zaistený bubienkový revolver.

V súvislosti s námietkami uvedenými v sťažnosti týkajúcimi sa produkovania dvoch skupín dôkazov, krajský súd konštatuje, že táto argumentácia je v súčasnej etape trestného konania, t.j. po podaní obžaloby, zatiaľ právne irelevantná. Bude povinnosťou prvostupňového súdu, aby za dôsledného dodržania, najmä kontradiktórnych zásad konania vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dostupné dôkazy, tieto vyhodnotil a to tak v prospech, ako aj neprospech obžalovaného a až po vykonaní rozhodujúcich dôkazov na hlavnom pojednávaní bude možné zaujať stanovisko k vierohodnosti a pravdivosti výpovedí jednotlivých svedkov a to i v kontexte záverov znaleckého dokazovania, na ktoré poukazuje obhajca obžalovaného.

Vo vzťahu k neprijatiu písomného sľubu a nenahradením dôvodov väzby dohľadom probačného a mediačného úradníka, i v tomto prípade krajský súd považuje tieto inštitúty v súčasnom štádiu trestného konania pre nahradenie dôvodov väzby za nedostatočné a to práve z dôvodov dlhotrvajúceho skutku, gradujúcej tendencie konania obžalovaného v poslednom období a taktiež i skutočnosťou, že obžalovaný mal k dispozícii zbraň. Všetko to sú konkrétne skutočnosti, ktoré vzhľadom na povahu prejednávaneho prípadu nedávajú zatiaľ dostatočnú záruku na to, aby mohli byť reálne využité pre nahradenie dôvodov väzby.

S poukazom na skutočnosť, že v danom konkrétnom prípade boli splnené i formálne podmienky pre rozhodnutie o ďalšom trvaní väzby, tzn. že obžalovaný bol po podaní obžaloby príslušným sudcom vypočutý k ďalšiemu trvaniu väzby, tento mal k dispozícii kompletný spisový materiál, bolo treba konštatovať, že i tieto formálne podmienky pre rozhodnutie o väzbe boli v danom prípade splnené. S poukazom potom na horeuvedené dôvody krajský súd považoval potom sťažnosť obžalovaného za nedôvodnú a túto v zmysle ust. § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.